

Anhang

til

Rigsdagstidenden.

N° 17.

1851.

Tredie Session.

(Fortf. af Lovudf. til Modific. i Lov af 20de Jan 1850 om Creditf.)

At Mange, som kunde attraae at indtræde i en sllg Forening, holde sig tilbage, indtil det viser sig, om og naar den kan træde i Virksomhed, lader sig ogsaa forklare deraf, at de deels ikke ville udsætte sig for Beføstninger ved Taxationen og deels ikke kunne træffe de fornødne Arrangements med deres tidligere Pantecreditorer, naar det ikke med Bestemthed vides, til hvilken Termin Indtrædelsen kan skee, og da Foreningens Obligationer, saalænge den endnu ikke er traadt i Virksomhed, ikke kunne være komne i Cours, ligger det, efter Bestyrelsens Formenting, heraf klart for Dagen, at Uvissheden i denne Henseende maa afholde Mange fra for Diebliffet at slutte sig til den, og det saameget mere som Mangelen af Capitaler i Jylland vil medføre, at det vil være vanskeligt i det første Diebliff at afsætte et større Parti Obligationer, hvorhos endeligen den Omstændighed, at Foreningen ikke omfatter egentlige Kjøbstadeiendomme, ogsaa bevirker, at Interessenternes Antal er mindre. Ligesom allerede en Deel af de anmeldte Deeltagere ere traadte tilbage af Hensyn til de ovenfor anførte Grunde, saaledes er det ogsaa oplyst, at Flere have seet sig nødsagede til at tilbage tage deres Anmeldelser, fordi de have ordnet deres Anliggender paa anden Maade, og da det er at forudsæe, at de fleste af de anmeldte Deeltagere ville komme i et lignende Tilfælde, jo længere Tid der hengaaer, inden Foreningen træder i Virksomhed, har Bestyrelsen anseet det for saameget ønskeligere, at dette snarest muligt kan skee.

Ministeriet skal i denne Anledning bemærke, at, som bekendt, er Hensigten med Loven af 20de Juni f. A. at fremme Dyprettelsen af saadanne Creditforeninger som den omhandlede

derved, at der under Betingelser, som selv afgive en Garantie for Foreningernes Solldbitet, indrømmedes dem visse ikke væsentlige Begunstigelser. Hvad man ansaae af størst Vigtighed, var, saaledes som det fremgaaer af de Forhandlinger, som forudgik Loven, at Foreninger af denne Art vare grundede paa en saa tryk og fast Basis, at de kunne fortjene og finde den størst mulige Tillid. Det er med Hensyn hertil, at Indrømmelsen af de tilsaagte Begunstigelser, i Overensstemmelse med det nedsatte Udvalgs Indstilling, ved Loven er gjort afhængig af langt strengere Betingelser end dem, der vare opstillede i det oprindelige Lovudkast's § 4. Af disse strengere Betingelser var det, saaledes som Forhandlingerne paa Rigsdagen udvise, i Særdeleshed esternævnte, hvorpaa der blev lagt særdeles Vægt, nemlig at Interessenterne maatte være solidariff ansvarlige, at det Beløb, som af Foreningen maatte udlaanes i nogen Interessents Eiendom, blev indskrænket til $\frac{1}{2}$ af dens Værdi, og at der skulde finde Amortisation Sted, og navnlig var det dette sidste Punkt, som blev fremhævet som det væsentligste og som det, der meer end noget andet vilde bidrage til Foreningernes Sikkerhed og til at gibe deres Papirer en god Gang paa Markedet. Men imedens Udvalget saaledes troede at burde foreslaae disse strengere, i Loven senere overgaaede Betingelser for Indrømmelsen af de Begunstigelser, som skulde tilkomme Foreningerne, blev det anseet mindre nødvendigt at binde denne Indrømmelse til, at der var anmeldt Interessenter til et Beløb af 2 Millioner Rigsbankdaler, saaledes som i det oprindelige Udcast var foreslaaet, og det blev derfor indstillet, at Beløbet kunde nedsættes til 1 Million Rbd. Det er derfor ikke usandsynligt, saaledes som af Bestyrelsen er bemær-